

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2006

Částka 125 – čís. 394

Vyhláška, kterou se stanoví práce s ojedinělou a krátkodobou expozicí azbestu a postup při určení ojedinělé a krátkodobé expozice těchto prací. Účinnost od 9. 8. 2006.

Částka 126 – čís. 398

Úplné znění zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka 130 – čís. 406

Úplné znění zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka 132 – čís. 410

Vyhláška o ochraně civilního letectví před protiprávními činy a o změně vyhlášky č. 108/1997 Sb., kterou se provádí zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 23. 8. 2006.

Částka 135 – čís. 424

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Kněžičky a stanovení jejich bližších ochranných podmínek. Týká se Královéhradeckého a Středočeského kraje. Účinnost od 1. 9. 2006.

Částka 137 – čís. 427

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 616/2004 Sb., o použití prostředků Státního fondu rozvoje bydlení formou úvěru na úhradu části nákladů spojených s výstavbou nebo pořízením bytu některými osobami mladšími 36 let, ve znění nařízení vlády č. 360/2006 Sb. Účinnost od 31. 8. 2006.

Částka 138 – čís. 430

Nařízení vlády o stanovení geodetických referenčních systémů a státních mapových děl závazných na území státu a zásadách jejich používání. Účinnost od 1. 9. 2006.

SBÍRKA ROZHODNUTÍ

Nejvyššího správního soudu

Z obsahu čísla 8/2006

– č. 918 (z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, čj. 6 Ca 157/2004-29). Správní řízení:

dodatečně předložení plné moci. Týká se § 17 odst. 4 zákona č. 71/1967 Sb., správní řád. Z rozsudku vyplývá:

Jestliže ten, kdo vystupoval ve správním řízení jako zástupce účastníka, aniž se prokázal plnou mocí, ji předloží dodatečně, je tím nedostatek průkazu zastoupení zhojen, a jsou tak schváleny i ty úkony, které zástupce účastníka učinil v řízení ještě před podpisem plné moci. I pokud byla plná moc osvědčující zastoupení žalobce při podání odvolání vystavena později, nelze z toho dovozovat, že odvolání bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, a že se tedy jedná o odvolání nepřipustné.

– č. 920 (z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2006, čj. 10 Ca 284/2005-56). Pozemní komunikace: vlastnictví pozemní komunikace. Týká se § 119 a 133 odst. 3 občanského zákoníku, § 10 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích a § 34 a 59 zákona č. 50/1976 Sb. (stavební zákon). Z rozsudku vyplývá:

I. Pozemní komunikace, kterou lze ve smyslu § 119 občanského zákoníku považovat za stavbu spojenou se zemí pevným základem, je samostatnou nemovitostí, která není předmětem evidence v katastru nemovitostí. Vlastnictví k takové nemovitosti tedy přechází okamžikem účinnosti smlouvy o jejím převodu (§ 133 odst. 3 občanského zákoníku).

II. Vlastník pozemní komunikace má postavení účastníka řízení před silničním správním úřadem o povolení připojení sousední nemovitosti k této pozemní komunikaci podle § 10 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, neboť k vydání povolení připojení je třeba jeho souhlasu [§ 10 odst. 4 písm. b) zákona o pozemních komunikacích] a v tomto řízení mohou být jeho vlastnická práva k pozemní komunikaci dotčena.

III. Vlastník pozemku pod pozemní komunikací, příp. vlastník pozemku, přes nějž má být vedeno připojení k sousední nemovitosti, nemá z tohoto titulu postavení účastníka řízení o povolení připojení sousední nemovitosti k pozemní komunikaci, neboť v tomto řízení nejsou jeho práva ani právem chráněné zájmy dotčeny. Svá práva mohou vlastníci dotčených pozemků plně uplatnit v následném územním a stavebním řízení, v němž mají postavení účastníka řízení podle § 34 a § 59 zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona.

Ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího soudu byl pod č. 60 publikován rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2005, sp. zn. 22 C do 2317/2004, týkající se zřízení práva cesty přes cizí pozemek (§ 151o odst. 3 občanského zákoníku). Z rozsudku vyplývá:

Soud může ve prospěch vlastníka stavby zřídit právo cesty přes cizí pozemek ve smyslu § 151o odst. 3 obč. zák., i když je tato stavba obklopena pozemky vlastníka stavby.

PŘÁVNÍ RÁDCE

Číslo 8/2006

JUDr. M. Hanák, Kancelář veřejného ochránce práv: Hluk ze staveniště a pohoda bydlení.

Autor na základě zkušeností s řešením stížností, s nimiž se občané obrací na VOP, upozorňuje na pravomoci a povinnosti správních úřadů a na možnosti řešení stížností týkajících se nadeřsané problematiky.

STAVITEL

Číslo 8/2006

Ing. J. Dvořák, Unie výtahového průmyslu ČR: Bezpečnost výtahů z pohledu analýzy rizik.

Odborné informace spolu s přehledem a příklady nejčastějších havarijních situací.

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 33/2006

Mgr. R. Rys: Veřejnoprávní smlouvy v teorii a praxi.

Autor se zabývá historií tohoto právního institutu, současnou právní úpravou, uzavíráním, přezkoumáváním, změnami a spory z veřejnoprávních smluv a některými zahraničními právními úpravami.

Číslo 34/2006

Mgr. V. Šemora: Dozor vykonávaný krajskými úřady a magistráty územně členěných statutárních měst.

Shrnutí platné právní úpravy dozoru nad právními akty obcí vydávanými v přenesené působnosti spolu s názory a poznámkami k její aplikaci.

Číslo 35/2006

JUDr. R. Kočí: Účelové komunikace a jejich právní ochrana.

Autor ozřejmuje definici účelových komunikací, jejich dělení na veřejně přístupné a veřejně nepřístupné, užívání účelových komunikací, správní delikty ve vztahu k účelovým komunikacím a výkon státní správy.

NORMALIZACE

Český normalizační institut vydal v červenci 2006 mezinárodní terminologickou normu pod označením ČSN ISO 6707-1 (73 0000) Pozemní a inženýrské stavby – Terminologie – Část 1: Obecné termíny. Norma definuje obecné pojmy používané při navrhování a provádění pozemních a inženýrských staveb.

NOVÉ PUBLIKACE

Nakladatelství LINDE Praha a.s. vydalo publikaci „Nový stavební zákon v teorii a praxi a předpisy související“ s poznámkami autorského kolektivu J. Doležal – J. Mareček – V. Sedláčková – T. Sklenář – M. Tunka – Z. Vobrátílová.

INFORMACE A STANOVISKA

Stavebněprávní povaha vnitřních komunikačních vedení veřejné komunikační sítě.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 7. 9. 2006, čj. 26483/06-62)

Ministerstvo pro místní rozvoj bylo požádáno o vyjádření, zda vnitřní komunikační vedení veřejné komunikační sítě zřizovaná a provozovaná ve stavbě podle § 104 zákona o elektronických komunikacích, jsou součástí stavby, tzn. věci nemovitou, nebo nejsou součástí stavby, tzn. jsou věci movitou. Z hlediska působnosti stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů k tomu bylo sděleno:

Vnitřním komunikačním vedením podle § 104 zákona o elektronických komunikacích se ve stavebněprávních předpisech rozumí vnitřní telekomunikační rozvod (§ 56 písm. h/ stavebního zákona a § 45 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu), popř. vnitřní rozvod slaboproudý (§ 18 odst. 1 písm. c/ vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona).

Možnost, aby vnitřní komunikační vedení bylo součástí stavby (např. budovy), se ve stavebněprávních předpisech předpokládá (např. ve zmíněných ustanoveních § 56 písm. h/ stavebního zákona, § 45 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb. a § 18 odst. 1 písm. c/ vyhlášky č. 132/1998 Sb.), nesmí tím však být ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a příslušnými zvláštními předpisy (§ 62 odst. 4 stavebního zákona).

Vyplývá to také z nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, podle něhož jsou elektrické kabely výrobkem určeným pro trvalé zabudování do staveb, který musí být vhodný k určenému využití staveb a splňovat předepsané požadavky na stavby (§ 1 a přílohy č. 1 a 2 tohoto nařízení).

Z vyhlášky č. 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, dokonce vyplývá, že byty zvláštního určení pro zrakově postižené osoby a obytné části staveb sociální péče pro zrakově postižené osoby musí mít vnitřní telekomunikační rozvod (telefonní) ve všech obytných i pobytových místnostech mimo kuchyň (bod 1.7 přílohy 4 této vyhlášky).

Vnitřní komunikační vedení je součástí stavby (např. budovy), bylo-li na stavbu s tímto zařízením vydáno kolaudač-

ni rozhodnutí (§ 82 stavebního zákona); to se týká nejen novostaveb, ale i změn dokončených staveb (§ 139b odst. 3 stavebního zákona), při nichž je do stavby toto zařízení dodatečně zabudováno. Pokud v novostavbě není vnitřní komunikační vedení zabudováno, musí být alespoň umožněn vstup telekomunikačních kabelů do budovy, umístění rozvodných skříní a provedení vnitřních telekomunikačních rozvodů až ke koncovým bodům sítě (§ 45 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb.).

Při řešení dané problematiky je nutno mít na zřeteli, že různé právní předpisy (občanský zákoník, zákon o daních z příjmů, zákon o dani z přidané hodnoty, zákon o vlastnictví bytů, zákon o pozemních komunikacích aj.) stanoví co je či není součástí stavby odlišně podle účelu či povahy právní úpravy.

V této souvislosti upozorňujeme, že ke sjednocení aplikace přílohy zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, vydalo Ministerstvo financí stanovisko – pokyn D 190 (Finanční zpravodaj č. 1/2/1999), podle něhož nedílnou součástí stavebních děl je i technické vybavení stavebních děl, zahrnující např. vnitřní rozvody elektroinstalace včetně nástropních a nástěnných svítidel a příslušných rozvodných skříní a rozvaděčů, slaboproudá a sdělovací vnitřní vedení, včetně rozvodů zabezpečovacích a bezpečnostních zařízení, rozvody datových sítí, hromosvody.

To, zda vnitřní komunikační vedení zřizované a provozované podnikatelem zajišťujícím veřejnou komunikační síť na smluvním základě v cizí stavbě podle § 104 zákona o elektronických komunikacích je věcí movitou či nemovitou, je zásadně otázkou občanskoprávní (§ 119 a 120 občanského zákoníku) a ne otázkou veřejného stavebního práva.

Oprávnění k provádění staveb podle současného a nového stavebního zákona.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 13. 9. 2006, čj. 32409/06-62)

K dotazu k podmínkám provádění staveb (netýká se staveb jednoduchých a drobných a staveb prováděných svépomocí) podle § 44 odst. 1 a § 46a odst. 1 a odst. 3 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a § 160 odst. 1 a § 158 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., bylo sděleno:

Ze srovnání uvedených ustanovení stávající a nové úpravy stavebního zákona je zřejmé, že mezi nimi není obsahový (věcný) rozdíl.

Nepodstatné (formální) rozdíly spočívají v tom, že nový stavební zákon

- zavádí pojem „stavební podnikatel“, jímž se rozumí osoba oprávněná k provádění stavebních nebo montážních prací jako předmětu své činnosti podle živnostenského zákona (§ 2 odst. 2 písm. b/ zákona č. 183/2006 Sb.), a pojem „stavbyvedoucí“, jímž se rozumí osoba zabezpečující odborné vedení provádění stavby, která k výkonu této činnosti získala příslušnou autorizaci podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (§ 134 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb.),

- u vybraných činností ve výstavbě zavádí nový termín „odborné vedení provádění stavby nebo její změny“ (§ 158 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb.), jež je významově shodný s termínem „odborné vedení realizace stavby“ uplatněným ve stávající úpravě stavebního zákona,
- výslovně stanoví pro stavebního podnikatele povinnost zabezpečit, aby práce na stavbě, k jejichž provádění je předepsáno zvláštní oprávnění (např. zákon č. 360/1992 Sb., zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů), vykonávaly jen osoby s takovým oprávněním.

K souvislosti mezi zákonem o ochraně ovzduší, nařízením vlády č. 353/2002 Sb. a stavebním zákonem u staveb stacionárních zdrojů znečištění ovzduší.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 13. 6. 2006, čj. 15610/06-62).

Ministerstvo pro místní rozvoj obdrželo žádost o stanovisko k souvislosti mezi zákonem č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), nařízením vlády č. 353/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, a stavebním zákonem u staveb stacionárních zdrojů „zpracování dřeva“.

Předem upozorňujeme, že Ministerstvo pro místní rozvoj se nemůže vyjadřovat ke kategorizaci a zařazování zdrojů znečišťování ovzduší, protože není správním úřadem vykonávajícím působnost v oblasti ochrany ovzduší. Proto s přihlednutím k příslušným právním předpisům můžeme pouze konstatovat tyto skutečnosti:

1. Vztah zákona o ochraně ovzduší a nařízení vlády č. 353/2002 Sb. ke stavebnímu zákonu je dán zejména § 17 zákona o ochraně ovzduší. Z tohoto ustanovení je zřejmé, že příslušný orgán ochrany ovzduší vydává stanoviska pouze k řízením o umístění a o povolování staveb se zvláště velkými, velkými a středními stacionárními zdroji znečištění ovzduší. Vychází se tedy ze zásady přiměřenosti, kdy stupeň ochrany veřejného zájmu je úměrný míře vlivu zdroje znečištění na kvalitu ovzduší.
2. Podle kategorizace uvedené v příl. č. 1 (pol. č. 6.10) nařízení vlády č. 353/2002 Sb. je stacionární zdroj „zpracování dřeva“ středním zdrojem znečišťování, který je charakterizován jako „průmyslové zpracování dřeva (například pily, výroby nábytku, dřevěných konstrukčních desek včetně dřevotřískových desek apod.) mimo pilarské provozu v tzv. manipulačních či expedičních skladech (krácení kmenů)“; z § 2 písm. e) tohoto nařízení vyplývá, že jde o zdroj s významným vlivem na kvalitu ovzduší.
3. Podle § 4 odst. 10 zákona o ochraně ovzduší v pochybnostech o zařazení do příslušné kategorie stacionárních zdrojů, rozhoduje Česká inspekce životního prostředí, a to na návrh provozovatele nebo z vlastního podnětu nebo z podnětu jiného orgánu ochrany ovzduší.

Zajišťování požární bezpečnosti staveb.

(pracovní pomůcka vydaná GŘ HZS ČR ze září 2006)

Po projednání s odborem prevence generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR přetiskujeme doslovné znění metodického materiálu zaslání jednotlivým hasičským záchranným sborům krajů s předpokládaným použitím do doby nabytí účinnosti zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (od 1. 1. 2007) a příslušných prováděcích předpisů. Důvodem je častá součinnost stavebních úřadů s dotčeným orgánem státní správy na úseku požární bezpečnosti staveb. Považujeme za žádoucí seznámit stavební úřady s uvedenou pracovní pomůckou.

Ministerstvo vnitra
GŘ Hasičského záchranného sboru ČR
Praha, září 2006

AKTUALIZOVANÁ PRACOVNÍ POMŮCKA

pro postup orgánů vykonávajících státní požární dozor v oblasti stavební prevence podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o požární ochraně“)

oddíl A. – stavební prevence – státní požární dozor

Tento oddíl obsahuje základní informace k postupu orgánů vykonávajících státní požární dozor na úseku stavební prevence při činnostech podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) a c) zákona o požární ochraně. Cílem této pomůcky je metodické sjednocení postupů orgánů státní správy při výkonu státního požárního dozoru ve shora vymezené oblasti působnosti.

Poznámky k jednotlivým statím tohoto oddílu vypsané kurzívou vycházejí ze stanovisek Ministerstva pro místní rozvoj.

1. Úvod

Státní požární dozor v oblasti stavební prevence se vykonává podle ustanovení § 31 odst. 1 zákona o požární ochraně

písm. b) posuzováním územně plánovací dokumentace, podkladů pro vydávání územního rozhodnutí, projektové dokumentace stavby ke stavebnímu řízení, dokumentace k povolení změny stavby před jejím dokončením a posuzováním dokumentace k řízení o změně v užívání stavby, k nařízení nezbytných úprav, k nařízení zabezpečovacích prací, k řízení o zjednání nápravy a k povolení výjimky v rozsahu požárně bezpečnostního řešení podle zvláštních předpisů,

písm. c) ověřováním, zda byly dodrženy podmínky požární bezpečnosti staveb vyplývající z posouzených podkladů podle písmene b), včetně podmínek vyplývajících z vydaných stanovisek.

Státní požární dozor podle § 31 odstavce 1 písm. b) a c) zákona o požární ochraně se nevykonává u jednoduchých a drobných staveb, kromě staveb určených pro výrobu a skladování a zemědělských staveb a stavebních úprav včetně udržovacích prací, jejichž provedení by mohlo ovlivnit požární bezpečnost stavby.

Výsledkem posuzování podkladů, dokumentace a ověřování splnění stanovených požadavků podle § 31 odstavce 1 písm. b) a c) zákona o požární ochraně je stanovisko, které je podkladem k dalšímu řízení podle zvláštních předpisů.

2. Upřesnění působnosti orgánů vykonávajících státní požární dozor k některým úkonům podle ustanovení § 31 zákona o požární ochraně v oblasti požární bezpečnosti staveb ve vztahu ke stavebnímu zákonu

2.1. K ustanovení § 31 odst. 3 zákona o požární ochraně

Podle ustanovení § 31 odst. 3 zákona o požární ochraně se státní požární dozor podle odstavce 1 písm. b) a c) téhož paragrafu nevykonává u jednoduchých a drobných staveb, kromě staveb určených pro výrobu a skladování a zemědělských staveb a stavebních úprav včetně udržovacích prací, jejichž provedení by mohlo ovlivnit požární bezpečnost stavby.

Při praktickém výkonu státního požárního dozoru činí problémy z hlediska vymezení působnosti dotčeného orgánu státní správy určení některých druhů zařízení a staveb, které nejsou stavebním zákonem jednoznačně vymezeny, např. zda se jedná o jednoduchou či drobnou stavbu nebo zda se vůbec o stavbu ve smyslu stavebního zákona jedná.

2.1.1. Upřesnění definice „stavba“, „jednoduchá stavba“ a „drobná stavba“

Podle ustanovení § 139b stavebního zákona se za stavbu považují veškerá stavební díla bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel či dobu trvání. Vznikne-li v souvislosti s řízením nebo postupem podle stavebního zákona v konkrétním případě pochybnost, zda určité zařízení či věc se považuje za stavbu, je rozhodné stanovisko příslušného stavebního úřadu. Totéž platí i při pochybnostech zda se jedná o jednoduchou či drobnou stavbu.

2.1.2. Upřesnění definice „stavební úpravy a udržovací práce, jejichž provedení by mohlo ovlivnit požární bezpečnost stavby“

Za stavební úpravy a udržovací práce, jejichž provedení by mohlo ovlivnit požární bezpečnost stavby lze považovat především ty, při nichž dochází ke zvýšení požárního rizika, zvětší se plocha požárního úseku, zhorší se podmínky evakuace osob a zásahu jednotek požární ochrany, zhorší se vlastnosti stavebních konstrukcí či hmot z hlediska požární ochrany (např. požární odolnost, hořlavost a šíření plamene po povrchu, což nyní bude klasifikováno pomocí převodníku jako reakce na oheň) nebo se vytvoří prostupy v požárně dělicích konstrukcích a při nichž se zvětší odstupové vzdálenosti.

Za udržovací práce, jejichž provedení by mohlo ovlivnit požární bezpečnost stavby se považují též změny součástí systému požárně bezpečnostních zařízení viz § 7 odst. 7 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci).

2.2 K ustanovení § 31 odst. 1 zákona o požární ochraně

2.2.1 K ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně

Upřesnění požadavků na obsah územně plánovací dokumentace

Požadavky na obsah územně plánovací dokumentace a podkladů pro vydání územního rozhodnutí z hlediska požární ochrany by obecně měly vycházet především z ustanovení § 41 odst. 1 vyhlášky o požární prevenci. Rozsah zpracování a obsah požárně bezpečnostního řešení předmětné dokumentace či podkladu může být v jednotlivých případech omezen či naopak rozšířen, a to v závislosti na stupni podrobnosti a informací potřebných pro posouzení splnění podmínek požární bezpečnosti. Jedná se především o zohlednění požadavků, které budou upřesněny v dalším stupni projektové dokumentace ke stavebnímu řízení, jako příjezdové a přístupové komunikace, nástupní plochy, zajištění potřebného množství požární vody, vymezení odstupových vzdáleností, popř. bezpečnostních vzdáleností.

2.2.2 K ustanovení § 31 odst. 1 písm. c) zákona o požární ochraně

Ověřování, zda byly dodrženy podmínky požární bezpečnosti staveb vyplývající z posouzených podkladů a dokumentace podle písm. b), včetně podmínek vyplývajících z vydaných stanovisek

Podklady ke kolaudaci

- Stanovisko **hasičského záchranného sboru kraje (dále jen „HZS kraje“)** ke stavebnímu povolení, případně **stanovisko HZS kraje k** podrobnější dokumentaci stavby či ke změně stavby před dokončením
- **Požárně bezpečnostní řešení včetně další dokumentace**, ke kterým byla vydána kladná stanoviska

Předmět kolaudace

Dle § 46 odst. 4 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o požární prevenci se při ověřování, zda byly dodrženy požadavky požární bezpečnosti staveb zjišťuje, zda skutečné provedení stavby odpovídá:

1. **požadavkům** vyplývajícím z **požárně bezpečnostního řešení**,
2. **podmínkám** vyplývajícím:
  - a) ze **stavebního povolení** a
  - b) **vydaných stanovisek** z hlediska požární bezpečnosti.

Průběh kolaudace

- 1) **Ověřování**, zda byly dodrženy podmínky požární bezpečnosti staveb vyplývající z posouzených podkladů a dokumentace, včetně podmínek vyplývajících z vydaných stanovisek na základě:
  - a) **vizuální kontroly skutečného provedení stavby**
  - b) **kontroly dokladů**
- 2) **Vydání stanoviska** dle § 31 odst 4 zákona 133/1985 Sb. o požární ochraně.

ad. 1 Ověřování

ad. 1a) vizuální kontroly skutečného provedení stavby

Vychází se z požárně bezpečnostního řešení, dle kterého se porovnává skutečné provedení stavby, a to především z hlediska:

- rozdělení stavby do PÚ (dispoziční členění objektu a celistvost požárně dělících konstrukcí)
- provedení stavebních konstrukcí a zabudování výrobků do stavby (např. požární uzávěry, utěsnění spár a průstupů, povrchové úpravy)
- únikových cest (počet a umístění, jejich vybavení a značení)
- odstupových a bezpečnostních vzdáleností (pouze vizuální kontrola polohy sousedních požárních úseků u členitých objektů a umístění sousedních objektů)
- zabezpečení požární vodou či jiným hasivem (např. počet a umístění vnitřních a vnějších odběrných míst a požárních vodovodů, jejich vybavení a značení)
- zásahové cesty, nástupní plochy a přístupové komunikace (jejich počet, umístění, vybavení a značení)
- požárně bezpečnostní zařízení (počet a umístění hlavních komponentů, umístění a označení ovládacích zařízení)
- technická a technologická zařízení (počet, umístění, vybavení, označení ovládacích zařízení a rozmístění výstražných a bezpečnostních značek)

ad. 1b) Kontrola dokladů

V souladu s ustanovením § 46 odst. 5 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o požární prevenci se při ověřování vychází z dokladů:

u požárně bezpečnostních zařízení a stavebních konstrukcí (výrobků):

- potvrzujících **použití výrobků s požadovanými vlastnostmi** z hlediska jejich požární bezpečnosti (dříve **požárně klasifikační osvědčení** nyní **protokol o klasifikaci** dle příslušných klasifikačních norem nebo **informace doprovázející označení shody CE** v průvodních obchodních dokladech výrobce či v prohlášení o shodě dle příslušných prováděcích předpisů k zákonu č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
- **o montáži, funkčních zkouškách a kontrolách provozuschopnosti** (viz § 6, 7 a 10 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o požární prevenci) včetně příložené **provozní dokumentace** (např. provozní kniha),
- potvrzujících **oprávnění osob k montáži** (pokud požadavek na oprávnění osob k montáži je stanoven v průvodní dokumentaci výrobce),

u technických, popřípadě technologických zařízení, pokud jsou posuzovány v požárně bezpečnostním řešení:

- potvrzujících **použití výrobků s požadovanými vlastnostmi** dle požárně bezpečnostního řešení (**protokol o klasifikaci** dle příslušných klasifikačních norem nebo **informace doprovázející označení shody CE** v průvodních obchodních dokladech výrobce či v prohlášení o shodě dle příslušných prováděcích předpisů k zákonu č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů),

- **o způsobilosti k bezpečnému provozu**
(doklady o výchozích revizích, provozních zkouškách apod.).

Poznámka:

U konstrukcí, které se zhotovují přímo na stavbě a nejsou tedy uváděny na trh jako výrobek (např. monolitické betonové či železobetonové konstrukce, tedy nejedná se o prefabrikáty), musí být jejich požadované vlastnosti doloženy již v projektové dokumentaci (výpočtem či odvolávkou na normovou hodnotu).

Jednotlivé doklady vyplývající z ustanovení § 46 odst. 5 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o požární prevenci, lze zpracovat v tabulkové podobě.

2.3 K ustanovení § 31 odst. 4 zákona o požární ochraně

Obsahové náležitosti stanoviska

Výsledkem posuzování podkladů, dokumentace a ověření splnění stanovených požadavků podle ustanovení § 31 odstavce 1 písm. b) a c) zákona o požární ochraně je stanovisko, které je podkladem k dalšímu řízení podle zvláštních předpisů (viz stavební zákon). Z tohoto pohledu je nezbytné, aby každé stanovisko obsahovalo základní formální a věcné náležitosti.

2.3.1. Formální hledisko

Stanovisko musí být snadno identifikovatelné ve vztahu k předmětu, ke kterému bylo ve smyslu ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) nebo c) zákona o požární ochraně zpracováno. Musí obsahovat zejména následující náležitosti:

- a) název a adresu HZS kraje, který stanovisko vydal,
- b) název a adresu subjektu, který o vydání stanoviska požádal,
- c) číslo jednacím spisu a datum zpracování stanoviska, případně i čísla jednacím a datумы vydání souvisejících (předchozích) stanovisek, jméno zpracovatele stanoviska včetně č. telefonu, případně též adresy pro elektronické spojení,
- d) určení o jaký typ posouzení ve smyslu § 31 odst. 1 písm. b) či ověření ve smyslu § 31 odst. 1 písm. c) zákona o požární ochraně se jedná,
- e) údaje o stavbě - název a místo stavby, které musí být totožné s údaji uvedenými v posuzovaném podkladu nebo dokumentaci, jméno a adresa stavebníka,
- f) přesná identifikace posuzovaného podkladu nebo dokumentace,
- g) odkaz na ustanovení zákona, na základě kterého se stanovisko vydává (v daném případě na základě posouzení nebo ověření dle § 31 odst. 1 písm. b) nebo c) zákona o požární ochraně,
- h) jméno vedoucího (příslušníka) oprávněného podepisovat stanoviska včetně jeho funkce, podpis a razítko.

2.3.2. Věcné hledisko

Stanovisko může být:

- a) souhlasné
- b) souhlasné s podmínkami
- c) nesouhlasné

ad a) Souhlasné stanovisko

V případě, že předložené podklady nebo dokumentace nevykazují z hlediska požární bezpečnosti staveb nedostatky a nebo podmínky pro vydání stavebního povolení jsou splněny, vydá orgán vykonávající státní požární dozor bez zbytečného odkladu kladné stanovisko. Lhůta pro vydání stanoviska dotčeného orgánu státní správy je stanovena zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád.

ad b) Souhlasné stanovisko s podmínkami

V případě, že předložené podklady nebo dokumentace vykazují z hlediska požární bezpečnosti staveb nedostatky, které z hlediska závažnosti přímo nebrání vydání souhlasného stanoviska, orgán státního požárního dozoru uvede do souhlasného stanoviska podmínky, které musí být z hlediska požární bezpečnosti staveb splněny.

V podmínkách souhlasného stanoviska při posuzování dle ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně lze uvádět jen požadavky podložené právními předpisy, normativními požadavky, normovými hodnotami vztahujícími se k právnímu předpisu (např. vyhláška č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu) či návody výrobců. (Nelze například požadovat konkrétní typy výrobků či konstrukcí, pokud je projektant nenavrhl sám v projektové dokumentaci. Taktéž nelze požadovat doklady o proškolení osob v oblasti montáží, revizí apod. pokud toto nestanoví příslušné právní předpisy či návody výrobce).

Poznámka:

Stavební úřad převezme podmínky uvedené ve stanovisku dotčeného orgánu státní správy a formuluje je ve výroku rozhodnutí jako podmínky stavebního povolení; pouhá odvolávka například na stanovisko HZS kraje č.j. ze dne... je nepatřičná.

Nelze vydat souhlasné stanovisko s podmínkou udělení výjimky při posuzování projektové dokumentace v případě, že v této projektové dokumentaci není řešeno dodržení požadavku ustanovení § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, aniž by tato výjimka byla předem udělena.

Poznámka:

O výjimce z ustanovení § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb., ve správním řízení rozhoduje na návrh účastníka řízení stavební úřad, který rozhoduje v dané věci, v dohodě se správním orgánem hájícím zájmy chráněné zvláštním předpisem jichž se požadované odchýlné řešení týká, tj. v daném případě s územně příslušným hasičským záchranným sborem kraje. Ten má v řízení postavení spolupůsobícího správního úřadu a své stanovisko může vázat podmínkami vyplývajícími z předpisů požární ochrany. Na povolení výjimky není právní nárok. O výjimce nemusí vést stavební úřad samostatně správní řízení. Může o ni rozhodnout zároveň s rozhodnutím ve věci, např. ve spojení s územním rozhodnutím nebo stavebním povolením.

Rozhodnutí o povolení či nepovolení výjimky z ustanovení § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb. do značné míry předurčují některá územní rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení a ve své podstatě mají charakter rozhodnutí o předběžné otázce. Z povahy a účelu těchto rozhodnutí obecně vyplývá, že v případech, kdy kladné rozhodnutí stavebního

úřadu ve věci samé je závislé na povolení výjimky podle citovaného ustanovení, mělo by být rozhodnutí o povolení výjimky v právní moci dřív, než rozhodnutí ve věci samé. Na rozdíl od územního či stavebního řízení není řízení o výjimce procesně upraveno stavebním zákonem, takže je třeba postupovat podle správního řádu, a to včetně vymezení účastníků tohoto řízení.

V praxi dochází k odchýlkám od uvedeného principu nejčastěji v případech, kdy stavební úřad vyhodnotí konkrétní územně technické, stavebně technické a jiné podmínky v místě jako bezkonfliktní a v zájmu racionalizace spojí řízení ve věci samé s řízením o výjimce. Spojení řízení však nemusi vyústit ve vydání jednoho správního rozhodnutí se dvěma výroky, resp. s děleným výrokem. Takové rozhodnutí je s ohledem na odlišné procesní úpravy obou řízení pro zpracovatele náročnější než vydání samostatného rozhodnutí o výjimce a následně rozhodnutí ve věci samé.

Pokud jde o postup při vydávání stanoviska HZS kraje, považuje se za žádoucí obecně upřednostňovat principy uvedené výše. Tam, kde se HZS kraje jako dotčený orgán státní správy bude vyjadřovat v rámci **stavebního řízení spojeného s řízením o výjimce**, je možný i tento postup:

- V jednom stanovisku je nutno vyjádřit se zvlášť k žádosti o povolení výjimky a zvlášť k posouzení projektové dokumentaci ke stavebnímu řízení (toto nevyklučuje vydat současně i dvě samostatná stanoviska).
- V případě souhlasného stanoviska k povolení výjimky lze vydat k posouzení projektové dokumentaci ke stavebnímu řízení souhlasné stanovisko, avšak stanovit v něm, že je ve stavebním řízení využitelné jen bude-li povolena výjimka (pokud posouzená projektová dokumentace ke stavebnímu řízení je z hlediska požární ochrany v souladu s právními předpisy kromě záležitosti týkající se vlastní výjimky).
- V případě nesouhlasného stanoviska k povolení výjimky lze vydat k posouzení projektové dokumentaci ke stavebnímu řízení pouze nesouhlasné stanovisko.

Stanoviska k povolování výjimek dle ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně se nezpracovávají k výjimkám vztahujícím se k jednoduchým a drobným stavbám v souladu s § 31 odst. 3 zákona o požární ochraně. Pouze na výslovnou žádost správního orgánu (stavebního úřadu) vydává HZS kraje i v případech výše uvedených (k jednoduchým a drobným stavbám) písemný podklad pro řízení a rozhodnutí ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v němž uvede skutečnosti, které mají pro řízení a rozhodnutí z hlediska jím chráněných zájmů (vymezených zákonem o požární ochraně) význam. Uvedený úkon se ve smyslu zákona o požární ochraně nepovažuje za výkon státního požárního dozoru.

Poznámka:

Vzhledem k častým dotazům na pojem „stavební pozemek“ vyskytující se v ustanovení § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb, uvádí se upřesnění tohoto termínu.

Stavební zákon stanoví v § 139b odst. 15, že „stavebním pozemkem se rozumí část území určená regulačním plánem nebo územním rozhodnutím k zastavění a pozemek zastavěný hlavní stavbou“. Takto vymezený pojem platí pro aplikaci stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů. Z dikce

tohoto ustanovení vyplývá, že daná část území, má-li být považována za stavební pozemek, musí být uvedenými dokumenty určena k zastavění.

Pro úplnost upozorňujeme, že předpisy o katastru nemovitostí používají jinou terminologii než stavební zákon a neobsahují pojem „stavební pozemek“. Rovněž předpisy o oceňování nemovitostí zařazují pozemky pro účely ocenění jiným způsobem, který se nekryje s pojmem stavebního pozemku podle stavebního zákona. Tyto odlišnosti by měly být akceptovány i projektantem v projektové dokumentaci (často jsou v projektové dokumentaci místo správného vymezení „požárně nebezpečný prostor nepřesahuje hranici stavebního pozemku“ uváděna chybná vymezení jako „požárně nebezpečný prostor nepřesahuje hranici vlastního pozemku nebo veřejného pozemku nebo sousedního pozemku atd.)

ad c) Nesouhlasné stanovisko

V případě, že posuzovaná dokumentace dle ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně vykazuje nedostatky, orgán státního požárního dozoru vydá nesouhlasné stanovisko s uvedením konkrétních důvodů, pro které bylo vydáno. Uvedené důvody musí být však podloženy příslušnými právními předpisy, normativními požadavky, normovými hodnotami vztahujícími se k právním předpisům či návody výrobců.

Nesouhlasné stanovisko nelze vydat z důvodu, že projektovou dokumentaci, s výjimkou návrhu požárně bezpečnostního zařízení, nezpracovala osoba oprávněná k projektové činnosti. V daném případě je možné pouze upozornit stavební úřad, jemuž posuzování této záležitosti spadá do kompetence.

K vydání souhlasného stanoviska s podmínkou či nesouhlasného stanoviska při ověřování dodržování požární bezpečnosti dle ustanovení § 31 odst. 1 písm. c) zákona o požární ochraně je nutno přistupovat individuálně (dle závažnosti zjištěných skutečností), přičemž obecně platí, že při zjištění skutečností (odchylek od žádoucího stavu), které mohou ohrozit požární bezpečnost stavby, se vydává stanovisko nesouhlasné.

V rámci kolaudačního řízení orgán státního požárního dozoru ověřuje v souladu s ustanovením § 31 odst. 1 písm. c) zákona o požární ochraně, zda byly dodrženy podmínky požární bezpečnosti staveb vyplývající z posouzené dokumentace včetně podmínek vyplývajících z vydaných souhlasných stanovisek. Proto účast orgánu státního požárního dozoru na kolaudaci bez předchozího vydání souhlasného stanoviska k projektové dokumentaci je bezpředmětná a v daném případě je nutné požadovat na stavebním úřadu umožnění výkonu státního požárního dozoru podle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně vždy před výkonem státního požárního dozoru podle § 31 odst. 1 písm. c) zákona o požární ochraně.

2.4. Upřesnění ustanovení § 51 písm. d) vyhlášky č. 246/2001 Sb., o požární prevenci

Dokumentace o výkonu státního požárního dozoru

Podle § 51 písm. d) vyhlášky č. 246/2001 Sb., o požární prevenci, jsou součástí dokumentace o výkonu státního požárního dozoru vydaná stanoviska, včetně podkladů k jejich vydání.

Z právních předpisů požární ochrany vyplývá, že z podkladů potřebných pro vydání stanoviska podléhá archivaci přímo

orgány SPD pouze dokumentace požárně bezpečnostního řešení, a to podle § 46 odst. 3 vyhlášky o prevenci, který stanoví, že jeden výtisk požárně bezpečnostního řešení, které bylo součástí posuzovaných podkladů nebo dokumentace, si orgán SPD ponechává ve své dokumentaci.

Archivace dalších podkladů, mezi něž patří i doklady podle § 46 odst. 4 a 5 vyhlášky o požární prevenci, a z nichž se rovněž vychází při vydávání stanovisek při ověřování podle § 31 odst. 1 písm. b) a c) zákona 133/1985 Sb., o požární ochraně, není právními předpisy předepsána orgánům SPD, ale příslušným stavebním úřadům podle § 132 odst. 1 stavebního zákona a stavebníkům, resp. vlastníkům staveb podle § 103 odst. 1 stavebního zákona.

3. Metodika pro posuzování vzdálenosti vedení vysokého napětí vůči okolním stavbám a naopak z hlediska zajištění účinného a bezpečného zásahu požárních jednotek při hašení a zásahových pracích

Dle ustanovení § 4 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu se rozvodné energetické a telekomunikační vedení v zastavěných částech obcí umísťují pod zem. Toto ustanovení však nevylučuje budování nadzemních vedení vysokého napětí na okraji zastavěných částí obcí nebo naopak budování nové zástavby podél stávajících nadzemních vedení vysokého napětí.

V těchto případech je nutno při stanovování potřebných vzdáleností mezi stavebními objekty a nadzemním vedením vysokého napětí vycházet z ustanovení § 18 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 137/1998 Sb., dle kterého musí být stavby podle druhu a potřeby navrženy, provedeny, užívány a udržovány tak, aby mimo jiné **umožnily účinný a bezpečný zásah požárních jednotek při hašení a zásahových pracích.**

Současně je však nutno přihlédnout i k ustanovení § 46 odst. 8 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, z něhož **vyplývá, že v ochranném pásmu nadzemního a podzemního vedení, výroby elektřiny a elektrické stanice je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení nebo ohrozit život, zdraví či majetek osob.**

Z výše uvedených požadavků dle ustanovení § 18 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 137/1998 Sb., a ustanovení § 46 odst. 8 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., vyplývá, že k zajištění účinného a bezpečného zásahu jednotek požární ochrany musí být stavba vůči nadzemnímu vedení vysokého napětí umístěna tak, aby se nacházela mimo ochranné pásmo. Zároveň musí její umístění umožnit bezpečný a účinný zásah, tzn. že musí být umožněno odstavení techniky a provedení zásahu mimo ochranné pásmo. Mimo ochranné pásmo se kromě nástupních ploch musí nalézat i zařízení pro protipožární zásah a přístupová komunikace.

Pokud nevzniká povinnost zřizovat nástupní plochy, považuje se v daném případě za vyhovující vzdálenost mezi krajními vodiči nadzemního vedení vysokého napětí a nejbližší konstrukcí stavebního objektu vzdálenost, rovnající se součtu ochranného pásma a dostatečné vzdálenosti pro odstavení techniky a vedení zásahu. Za dostatečnou vzdálenost pro odstavení techniky a vedení zásahu se považuje rozměr nejméně 4000 mm. Například pro

rodinný dům vyhoví vzdálenost od krajního vodiče sousedního nadzemního vedení vysokého napětí 22 kV rovnající se ochrannému pásmu a dostatečné vzdálenosti pro odstavení techniky a vedení zásahu (7000 mm + 4000 mm = 11000 mm). Uvedená vzdálenost se měří jako nejkratší vzdálenost mezi uvažovanými objekty (krajním vodičem nadzemního vedení vysokého napětí a nejbližší konstrukcí stavebního objektu). Obdobně pro ochranné pásmo 12 m vyhoví vzdálenost 16 m (12 m + 4 m = 16 m).

*Přílohu Stavebně správní praxe sestavil: Jiří Doležal
MMR*